

Dette er kun et tarveligt Resultat. At en af Grundene dertil kan være den, at de unge og dygtigste Kræfter ved Kysterne — som der staaer i Betænkningen — ere fraværende fra Hjemmet, idet de ere ude paa Skibsfart, og at man altsaa maa tage tilstaafe med de Kræfter, der ere tilstede, som vistnok ere de dygtigste tilstede-værende Kræfter, men dog ikke de bedste i det Hele, kan gjerne være muligt. Jeg har allerede i forrige Session tilladt mig at gjøre opmærksom paa et Kommunikationsmiddel mellem de strandede Skibe og Landet, der skulde træde istedet for de nu brugelige Raketter. Den høitærede Minister yttrede da, at Sagen skulde blive undersøgt. Jeg veed, at en saadan Undersøgelse ogsaa har fundet Sted; men at det omhandlede Kommunikationsmiddel derefter fandtes ikke at svare til Forventningerne. Jeg skal derfor ikke videre omtale det, idet jeg holder mig forviiset om, at der ikke er forspømt Noget for at komme til en saa fuldstændig Kundskab, der kunde godt-gjøre dets større eller mindre Anvendelighed. Der er derimod en anden Omstændighed, som jeg skal tillade mig at berøre. De Vaade, som man anvender ved Redningsvæsenet, ere, som man veed, synkefrie, idet de ere forsynede med Luftkasser; men de ere ikke væltesfrie, kæntrefrie, de kunne fastes overende og flyde med Bunden iveivet. Det troer jeg ikke er heldigt. Jeg veed vel, at man forsvarer den Form, man har givet disse Vaade, hvilket sees af en Beretning, der udkom 1857 om Bestaffenheden af Redningsvæsenet; deri siges, at de Vaade, man bruger i England, og som ere kæntrefrie, have en skarp Kjel, ere svære og at Luftkasserne ere anderledes anbragte end i vore; men alt dette har tilfølgende, at de ikke godt kunne transporteres langt tillands, hvad der maa stee paa vore Kyster med den meget spredte Befolkning. Dette er meget muligt; men jeg troer dog, at den Omstændighed, at vore Redningsbaade kunne fastes overende og flyde med Kjolen iveivet, har Indflydelse paa Beredvilligheden til at gaae ud med disse Vaade. Jeg veed ikke, hvorvidt det er forbundet med store Banstækeligheder at transportere andre Vaade, konstruerede som

de engelske, saa at de ikke kunne kænre, men bestandig reise sig paa Kjolen igjen; men kunde det lade sig gjøre, troer jeg, at Betænknelighederne, der hos Mange ere tilstede, og som man ikke maa undres over, at navnlig Familiefædre nære ved at gaae ud med vore Redningsbaade, vilde forsvinde. At man har gjort alt Muligt, for at Vaadene ikke skulde kunne kænre, at de ere rankt byggede, at man har forsynet dem med Lufttrum og Stormliner, ved hvilke Mandstabet kan holde sig fast, naar de kænre, er meget godt, men giver naturligviis ikke den Sikkerhed, der er en Følge af, at Vaadene ere kænrefrie, eller hæver de store Farer, Mandstabet nu har at overvinde for at kunne komme godt fra det, naar Vaaden er kænret og flyder omkring med Kjolen iveivet. Jeg har tidligere tilladt mig at foreslaae endnu et Middel, som jeg troer kunde være ret velegjørende for Redningsvæsenet. Det er at bringe Signaler istand imellem de ikke nærved hinanden liggende Stationer, saa at, naar et Skib sees at befinde sig i en saadan Stilling, at det nødvendigviis maa strande, gives der fra Mellemstationen derom Signal til den nærmeste Station. Derved vil en Deel af den Tid bespares, der nu maa hengaae, først til at sende Bud til den nærmeste Station og dernæst, førend at Hjælpen kan komme. Ved disse to Midler troer jeg, at en Deel af de Ulykker, der saa jevnlige forefalde, vil kunne undgaaes. Imidlertid er dette naturligviis Noget, jeg, der ikke kan betragte mig selv som sagtyndig i denne Henseende, ikke kan have nogen bestemt Mening om; men det er Noget, hvorpaa jeg troede at burde anmode den høitærede Minister om at henvende sin Opmærksomhed.

A. Sage: Der er den Forskjel mellem min ærede Gjenbo paa Hjørnet (Rodbttitt) og mig i vor Stilling til Forslaget om Bidrag til Industriens Fremme, at det ærede Medlem er imod Forslaget, men vil stemme for det, medens jeg ogsaa er imod Forslaget, men vil stemme imod det.

Det vil ikke ret gaae op for mig, at det